

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ
A'_compressed-1.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

30/04/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

09/05/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, της Ε΄-Στ΄ τάξης, του Δ.Σ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ-ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΑΣ, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικειμένου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Γεωγραφία, Β΄ Ενότητα: Φυσικό περιβάλλον & Σχέσεις ανθρώπου-φυσικού περιβάλλοντος στη Γη, Θεματική Ενότητα: Η ατμόσφαιρα της Γης(ΠΣ), Ενότητα Β΄: Το φυσικό περιβάλλον, Κεφάλαιο 9ο: «Η ατμόσφαιρα και η διατήρηση της ζωής στον πλανήτη», Βιβλίο Μαθητή Γεωγραφίας Στ΄ τάξης, σελ. 37-38. 2η Διδασκαλία: Φυσική, Θεματικό Πεδίο σύμφωνα με το ΠΣ: Ηλεκτρομαγνητισμός, Θεματική Ενότητα: Ο μαγνήτης(ΠΣ), Διδακτική Ενότητα: ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ, ΦΕ1: «Ο μαγνήτης», ΦΕ2: «Ο μαγνήτης προσανατολίζεται», Τετράδιο Εργασιών Φυσικής Στ΄ τάξης, σελ.122-125 και σελ.126-127. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικειμένου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο

διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η προετοιμασία της διδασκαλίας από την εκπαιδευτικό είναι εξαιρετικά εμπειριστατωμένη, τόσο ως προς τη δομή όσο και ως προς την επιστημονική τεκμηρίωση. Οι μαθησιακοί στόχοι είναι σαφώς προσδιορισμένοι, διαβαθμισμένοι και ενταγμένοι σε γνωστικό, ψυχοκινητικό και συναισθηματικό επίπεδο, σύμφωνα με την παιδαγωγική ταξινόμια Bloom. Η σύνδεση με τα εργαστήρια δεξιοτήτων και η διαθεματικότητα προσδίδουν στην προσέγγιση ολιστικό χαρακτήρα, σε πλήρη ευθυγράμμιση με τις αρχές του ΔΕΠΠΣ και τις προβλέψεις του νέου ΠΣ. Θετικά στοιχεία: • Αναλυτική πρόβλεψη των προαπαιτούμενων γνώσεων. • Συστηματική πρόβλεψη διαφοροποιήσεων. • Επένδυση σε πολυτροπικά μέσα (ΤΠΕ, υλικά, παιχνίδια ρόλων). • Πλήρης αντιστοίχιση με τις αρχές της βιωματικής και ενεργητικής μάθησης. Η προετοιμασία αντανάκλα το θεωρητικό υπόβαθρο της κοινωνικοπολιτισμικής θεωρίας μάθησης (Vygotsky), ενσωματώνοντας υποστηρικτικά εργαλεία (scaffolding) και αυθεντικές καταστάσεις μάθησης. Συγκεκριμένα κατά την 1η διδασκαλία, η προετοιμασία είναι εμπειριστατωμένη, επιστημονικά τεκμηριωμένη και διαρθρωμένη με σαφήνεια και συνέπεια. Η εκπαιδευτικός αποτυπώνει πλήρως τους προσδοκώμενους μαθησιακούς στόχους, οι οποίοι είναι διαβαθμισμένοι σε γνωστικό, ψυχοκινητικό και συναισθηματικό επίπεδο. Εντάσσει επιπλέον τον σχεδιασμό σε διαθεματικό πλαίσιο (π.χ. εργαστήρια δεξιοτήτων – «Φροντίζω το περιβάλλον»), γεγονός που ενισχύει την ολιστική παιδαγωγική θεώρηση. Επισημαίνονται οι προαπαιτούμενες γνώσεις, αναλύεται το επιστημονικό υπόβαθρο, και υπάρχει ιδιαίτερη μέριμνα για την υλικοτεχνική υποδομή, με σαφείς ρόλους και μέριμνα για διαφοροποιημένες ανάγκες. Κατά τη 2η διδασκαλία, η προετοιμασία της εκπαιδευτικού κρίνεται υψηλού επιπέδου και συστηματική, με ισχυρή θεωρητική τεκμηρίωση. Το διδακτικό σενάριο παρουσιάζει σαφή στόχευση και πλήρη ευθυγράμμιση με το ΑΠΣ και ΔΕΠΠΣ των Φυσικών Επιστημών, ενσωματώνοντας αρχές της ανακαλυπτικής-ερευνητικής μάθησης, σύμφωνα με τις σύγχρονες θεωρίες του εποικοδομισμού και της κοινωνικοπολιτισμικής μάθησης (Piaget, Vygotsky, Bruner). Η διατύπωση σαφών γνωστικών και ψυχοπαιδαγωγικών στόχων, η πρόβλεψη προαπαιτούμενων γνώσεων, και η χρήση ποικιλίας διδακτικών μέσων (ΤΠΕ, φύλλα εργασίας, βίντεο, φυσικά υλικά όπως ραβδόμορφοι μαγνήτες, ρινίσματα σιδήρου, πυξίδες, χαρτί Α4, συνδετήρες, καρφίτσες, ξύλινο μολύβι, χάλκινο σύρμα, γυάλινο ποτήρι, αλουμινόφυλλο, πλαστικό καλαμάκι, λούστρο) συνιστούν στοιχεία προσεκτικού σχεδιασμού που προάγουν τη μαθησιακή ετοιμότητα και διαφοροποίηση. Η διάταξη του υλικού και η δομή της διδακτικής πορείας υποδεικνύουν προβλεπτικότητα, παιδαγωγική ευαισθησία και προσαρμοστικότητα στις ανάγκες της μικτής τάξης, με επαρκή πρόβλεψη για μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες και διαφορετικά μαθησιακά προφίλ. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει βαθιά επιστημονική γνώση, με ακρίβεια στις διατυπώσεις, ορθό λεκτικό, σαφήνεια και συνδετικότητα. Η διαφοροποίηση μεταξύ φυσικού και ανθρωπογενούς φαινομένου του θερμοκηπίου δηλώνει εννοιολογική διαύγεια και ικανότητα μεταφοράς της επιστημονικής γνώσης με τρόπο κατάλληλο για το ηλικιακό επίπεδο. Θετικά στοιχεία: • Κατάρριψη επιστημονικών παρανοήσεων με προσοδευτικές ερωτήσεις. • Επιλογή ορθών και έγκυρων πηγών. • Αναφορά σε μηχανισμούς του φαινομένου με φυσικούς όρους (π.χ. υπέρυθρη ακτινοβολία). Ενσωμάτωση αυθεντικών προσομοιώσεων (π.χ. PhET Colorado). Η διδακτική της φυσικής βασίζεται σε αρχές εννοιολογικής αλλαγής (Posner et al.), που φαίνεται να εφαρμόζονται μέσω της στοχευμένης εστίασης σε παρανοήσεις και της χρήσης ερεθισμάτων που οδηγούν σε γνωστική σύγκρουση. Συγκεκριμένα κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει εμβάθυνση και ακρίβεια στο γνωστικό περιεχόμενο του αντικειμένου της Γεωγραφίας. Η παρουσίαση του φαινομένου του θερμοκηπίου βασίζεται σε φυσικές αρχές, με ορθή αναφορά σε έννοιες όπως: διάχυση, ανάκλαση, απορρόφηση, εγκλωβισμός υπέρυθρης ακτινοβολίας, σύνδεση με αέρια του θερμοκηπίου (CO₂). Δίνεται έμφαση στη διάκριση του φυσικού από το ανθρωπογενές φαινόμενο, ενώ ο θετικός ρόλος του φυσικού φαινομένου καταγράφεται με ακρίβεια. Κατά τη 2η διδασκαλία, Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει βαθιά και λειτουργική γνώση του γνωστικού αντικειμένου της Φυσικής και ειδικότερα της θεματικής ενότητας του Ηλεκτρομαγνητισμού – Μαγνήτης. Η εννοιολογική προσέγγιση εστιάζει σε θεμελιώδεις επιστημονικές έννοιες (π.χ. μαγνητικό πεδίο, μαγνητικοί πόλοι, σιδηρομαγνητικά υλικά), τις οποίες μεταφράζει με παιδαγωγική επάρκεια σε κατάλληλες για το αναπτυξιακό στάδιο των μαθητών πειραματικές δραστηριότητες. Η ιστορική αναφορά (Πλίνιος, Θαλής, Κινέζοι) και η σύνδεση με την καθημερινή εμπειρία επιβεβαιώνουν την επιστημονική εγκυρότητα και διαθεματικότητα της προσέγγισης, ενώ ενισχύουν τη νοηματοδότηση της μάθησης. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική προσέγγιση κινείται στο πλαίσιο του σύγχρονου μετασχηματιστικού και εποικοδομιστικού μοντέλου διδασκαλίας. Ο συνδυασμός θεατρικού παιχνιδιού, προσομοίωσης, ομαδοσυνεργατικής μεθόδου και διαφοροποιημένων δραστηριοτήτων αποτυπώνει μεθοδολογική αρτιότητα και διδακτική φαντασία. Θετικά στοιχεία: • Διαβάθμιση φάσεων μάθησης (πρόκληση ενδιαφέροντος, οικοδόμηση, εμπέδωση). • Ενεργή εμπλοκή όλων των μαθητών μέσω κατάλληλης διαχείρισης ρόλων. • Ενσωμάτωση προτύπων πολλαπλών τύπων νοημοσύνης (Gardner) και διαφοροποίησης βάσει ενδιαφερόντων και επιπέδου. Η χρήση παιγνιδιών και βιωματικών εργαλείων σε συνδυασμό με μεταγνωστικές τεχνικές ευθυγραμμίζεται με τις αρχές της διδακτικής ενεργητικής μάθησης και της κριτικής παιδαγωγικής (Freire). Συγκεκριμένα, η 1η διδασκαλία ακολουθεί πλήρως τις αρχές του εποικοδομισμού, της ομαδοσυνεργατικής μάθησης, της

διαφοροποιημένης διδασκαλίας και της διεπιστημονικότητας. Η επιλογή θεατρικού παιχνιδιού και βιωματικής προσομοίωσης, με ένταξη ρόλων και καταγραφά, προάγει πολυτροπική μάθηση, ενισχύει την ενσώματη κατανόηση και διευκολύνει τη μεταγνώση. Η διασύνδεση φυσικών επιστημών με κοινωνικό προβληματισμό αποτυπώνει διδακτική ωριμότητα. Η διδακτική μεθοδολογία της 2ης διδασκαλίας χαρακτηρίζεται από πολυτροπική, διαφοροποιημένη και συμπεριληπτική προσέγγιση. Η εκπαιδευτικός ενσωματώνει στρατηγικές ενεργού μάθησης, όπως η διερευνητική διδασκαλία, η πειραματική προσέγγιση, η χρήση ΤΠΕ και η ομαδοσυνεργατική μάθηση, σε συνδυασμό με καθοδηγητικές ερωτήσεις που προάγουν τη μεταγνώση και τη στοχαστική σκέψη. Η οργάνωση των ομάδων βασίζεται σε παιδαγωγικά κριτήρια συμπεριληψης και αλληλοϋποστήριξης, με πρόβλεψη για την ενίσχυση μαθητών με διαγνωσμένες μαθησιακές δυσκολίες και κοινωνικοσυναισθηματικές ανάγκες. Η χρήση φύλλων παρατήρησης και πειραμάτων με ρινίσματα σιδήρου συνδυάζει με αυθεντικό τρόπο την πράξη με τη θεωρία, εδραιώνοντας την επιστημονική μεθοδολογία. γ) Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης: Η διδασκαλία διακρίνεται για τη δημιουργία θετικού, ασφαλούς και υποστηρικτικού περιβάλλοντος. Η οργάνωση των ομάδων στηρίζεται σε αρχές κοινωνικής ένταξης, συνεργατικότητας, και ενίσχυσης της συμμετοχής των λιγότερο ενεργών μαθητών. ▣ Θετικά στοιχεία: • Ανάπτυξη ενσυναίσθησης και δεξιοτήτων κοινωνικής αλληλεπίδρασης. • Καλλιέργεια σεβασμού και ανεκτικότητας. • Χρήση αφηγηματικών τεχνικών και ενσώματης μάθησης ως μέσου διαχείρισης της εστίασης και ενεργητικής εμπλοκής. Η διαχείριση της τάξης βασίζεται στη θεωρία της συναισθηματικής αγωγής και τη θετική πειθαρχία, όπου η επικοινωνία και η σχέση εκπαιδευτικού-μαθητή αποτελούν θεμέλια της μάθησης (Noddings, Rogers). Κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός οργανώνει τις ομάδες με τρόπο που ενισχύει τη συμμετοχικότητα και την ενδυνάμωση διστακτικών μαθητών. Προάγεται η ενσυναίσθηση, η αποδοχή της διαφορετικότητας, η συλλογική ευθύνη και η ενεργός ακρόαση. Η δραματοποίηση και η αφήγηση ιστοριών συμβάλλουν στη διαμόρφωση εμπλουτισμένου συναισθηματικού πλαισίου, ενώ η ενσώματη μάθηση μέσω ρόλων δημιουργεί ασφαλές μαθησιακό περιβάλλον. Σχεδιασμός παιδαγωγικά ευαίσθητος στις ανάγκες και στις εμπειρίες των μαθητών. Κατά τη 2η διδασκαλία, ιδιαίτερη μνεία αξίζει, η ανταπόκριση στις διαφοροποιημένες ανάγκες των μαθητών, τόσο ακαδημαϊκές όσο και ψυχοσυναισθηματικές, όπως στην περίπτωση της μαθήτριας που μετεγγράφηκε πρόσφατα λόγω οικογενειακών δυσκολιών. Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό βαθμό ευαισθητοποίησης και παιδαγωγικής φροντίδας, χωρίς να διαταράσσει την ισορροπία της τάξης. Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών: Παρότι δεν γίνεται ρητή αναφορά σε ατομικό αναστοχασμό, εντούτοις ο τρόπος με τον οποίο η εκπαιδευτικός εντάσσει εργαλεία μεταγνώσης και αποτίμησης της διδακτικής εμπειρίας μαρτυρά την ύπαρξη αναστοχαστικής στάσης. Η συζήτηση, η προφορική ανατροφοδότηση και η μεταγνωστική αφίσα αποτελούν τεκμήρια. ▣ Θετικά στοιχεία: • Ενσωμάτωση ερωτήσεων κριτικής σκέψης. • Υποστήριξη της μαθητικής μεταγνώσης και αυτοαναστοχασμού. • Έμμεση τεκμηρίωση της διάθεσης αναπροσαρμογής και εξέλιξης της πρακτικής. Αντανακλά τη θεωρία του Schön για τον επαγγελματικό αναστοχασμό, ιδίως στη μορφή του «reflection-in-action» μέσω άμεσης αναπροσαρμογής ανάλογα με τις αντιδράσεις των μαθητών. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός ενσωματώνει στο σενάριο διαδικασίες αποτίμησης της μαθησιακής εμπειρίας μέσα από συζήτηση, ανατροφοδότηση, και ερωτήσεις κριτικής σκέψης. Η καταγραφή των απόψεων των μαθητών και η προοπτική δημιουργίας αφίσας υποδηλώνουν μεταγνωστικό προσανατολισμό. Κατά τη 2η διδασκαλία, η εκπαιδευτικός προάγει συστηματικά την κουλτούρα αναστοχασμού και αυτορρύθμισης, τόσο σε επίπεδο μαθητών όσο και σε προσωπικό επίπεδο. Η ενσωμάτωση ρουμπρίκας αυτοαξιολόγησης των μαθητών προάγει την ενσυνείδητη μάθηση και την ανατροφοδότηση της διδασκαλίας. Η επιλογή ερωτήσεων που αποτιμούν τόσο το γνωστικό αποτέλεσμα όσο και τη συνεργατική διάσταση ενισχύει την ολιστική αποτίμηση της μαθησιακής εμπειρίας. Η ίδια η διδασκαλία ενσωματώνει στοιχεία αναστοχαστικής πρακτικής εκ μέρους της εκπαιδευτικού, μέσω της παρατήρησης, της καταγραφής εσφαλμένων αντιλήψεων και της άμεσης παιδαγωγικής παρέμβασης. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η μεγάλη εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 17 χρόνια), η κατοχή Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών Master in Education Leadership, Management and Emerging Technologies Universita Degli Studi Guglielmo Marconi, η συμμετοχή της ως Εισηγήτρια σε Διεθνή Συνέδρια, η συμμετοχή της σε Ευρωπαϊκά και Ερευνητικά Προγράμματα όπως: Εκπαιδευτικό πρόγραμμα ΟΔΥΣΣΕΑΣ 2025 «Ο Οδυσσέας στη χώρα του Διαδικτύου», Artificial Intelligence- eLearning- eCreativity Ευρωπαϊκό πρόγραμμα E twinning με θέμα «I love my school» Καινοτόμο Πρόγραμμα ενταγμένο στο πρόγραμμα ERASMUS+ με τίτλο «Students as Digital Storytellers: a STEAM approach to Space Exploration project at Primary School» Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Mission X: Train like an astronaut 2024», ESERO. καθώς και η συμμετοχή της σε πάρα πολλές επιμορφώσεις και προγράμματα. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση του γνωστικού αντικείμενου, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά της διδασκαλίας της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α.

Κωδικός: YhRykeVKZKoeCFknEMg2yQ

9950/ΓΔ5.